

Zprávička z 1. dne 23. 2. 2015

Tak jsme se konečně dočkali. Na Monínek se tak těšíme, že nám cesta uběhla jako voda a ani jsme se nenadáli a byli jsme tu. A legrandu jsme si užili hned při vykládání – řetěz, který jsme my starší a všichni dospěláci vytvořili, aby nám šla práce od ruky, a moc jsme se nenadřeli, se nám čas od času roztrhl a my se chechtali jako šílenci :))). Prostě švanda musí být ☺)).

I s rozdělením pokojů jsme spokojeni. Paní učitelky nás sice nějak rozdělily, ale pak jsme si mohli vybrat, zda se nám to tak líbí nebo se chceme přestěhovat. A měli jsme radost, že se paní učitelky trefily a jen jeden z nás, měl přání jít do jiného pokoje. Vybalili jsme si, mohli jsme odpočívat a pohrát si.

Také jsme se seznámili s chatou (někteří jsme jí již znali, vždyť páťáci jsou tu již po třetí ☺), řekli jsme si základní pravidla pobytu, úklidu v lyžárně a začali jsme vybalovat lyže a snowboardy.

To to utíká, ... už jsme se chystali na oběd. Čekala nás jemná polévka – hovězí vývar s nudličkami a juchů – rajská omáčka s měkoučkým masem a vřetánky. Sice jsme měli ještě dobrůtky od maminek, ale ta rajská byla super! A také jsme se těšili na svačinku, protože pan kuchař nám upekl úžasně vonící perník, až se nám sbíhaly sliny. A také byl úžasný – mňam.

Ale už se nemůžeme dočkat lyžování. Po krátkém odpočinku jsme se připravili na lyžování a snowboardy. Dozvěděli jsme se, co vše, proč a jak máme mít na vybavení upravené či dotažené. Nyní máme již všichni vše v pořádku, tak hurá na to! No, vlastně to není jen tak jednoduché. Karel a Markéta (naši lyžařští vedoucí) nás všechny poučili o „Desateru pro chování na sjezdových tratích“. Pochopili jsme, že to není zas taková legrace a že musíme být opatrní na sebe, ale i na své okolí, ... Pak jsme již jeli na malý svah pod hotelem, kde nás paní učitelky rozdělily do družstev. Máme jedno družstvo snowboardistů a dvě družstva lyžařů.

Snowboardisté si nejprve své „náčiníčko“ popsali, pak si zahráli na koloběžkáře – to byla švanda ☺). Také bylo nutné, abychom se naučili správně padat a zahráli jsme si na padající list. No a pak jsme již šli na to. Všem se nám na velkém svahu moc líbilo a těšíme se na zítřka.

Lyžaři se po rozdělení do družstev věnovali také základním instrukcím při lyžování – jak stoupat do svahu, jak padat, jak brzdit, ... První družstvo pak jelo na velký svah a lyžovalo ostošest. Druhé družstvo začátečníků pilně pracovalo na zdokonalování základních dovedností.

Po náročném, ale úžasném dni jsme se již všichni těšili na večeři. Bylo výborné rizoto se sýrem a okurkou. Po večeři jsme měli chvilku čas na odpočinek, a pak ještě hodinka učení a těšení na pohádku O Pipi Dlouhé punčoše, čtení příběhů nebo jen popovídání před spaním. Jo a je super, že máme všichni koupelnu u pokojů, takže i sprchování nám jde jedna báseň.

V noci jsme spinkali jako miminka a nabrali jsme sílu na další den.

Zprávičku napsala: Renata Hacaperková